

Wiadomość tygodnia

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

Tysiące osób w krakowskich Łagiewnikach

Miłosierdzie Boga, przemieniające radykalnie serce człowieka, uwalniające je od zła i egoistycznego zamknięcia się w sobie, jest fundamentem prawdziwego pokoju. Tylko ludzie miłosierni i czystego serca są zdolni budować prawdziwy pokój i wprowadzać go w struktury życia społecznego i politycznego – mówił kard. Stanisław Dziwisz w niedzielę Miłosierdzia Bożego w krakowskich Łagiewnikach. - Jakże ta ewangeliczna prawda jest aktualna w naszych czasach, również w naszej Ojczyźnie – dodał.

Kard. Stanisław Dziwisz przewodniczył uroczystej Mszy św., odprawianej przy ołtarzu polowym bazyliki Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach. Według organizatorów w tegorocznych uroczystościach uczestniczyło przez ostatnie dni ok. 150 200 tys. pielgrzymów z Polski i całego świata. Przybyli m.in. z Francji, Austrii, Hiszpanii, Niemiec, Słowacji, Węgier, a także Filipin i Wietnamu. Podczas Mszy św. na ołtarzu obecne były relikwie bł. Jana Pawła II oraz św. s. Faustyny. (...)

Na zakończenie Mszy św. kard. Stanisław Dziwisz odmówił Akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu, złożony przez Jana Pawła II w Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku. Kardynał zaprosił pielgrzymów do odwiedzenia Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”, które powstaje obok sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach. Na koniec metropolita krakowski oraz bp Jan Zając, kustosz łagiewnickiego sanktuarium pobłogosławili wiernych relikwiami bł. Jana Pawła II i św. s. Faustyny.

W sanktuarium zainaugurowała swoją działalność Międzynarodowa Akademia Bożego Miłosierdzia – owoc II Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia, który odbył się w krakowskich Łagiewnikach w październiku ubiegłego roku.

Międzynarodowa Akademia Miłosierdzia Bożego w Krakowie została założona

przez Metropolitę Krakowskiego kard. Stanisława Dziwisza. Idea powołania do życia Akademii zrodziła się w czasie Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, który odbywał się w dniach od 1 do 5 października 2011.

Kard. Stanisław Dziwisz wskazał jako cel Akademii gromadzenie wokół Sanktuarium w Łagiewnikach teologów Bożego Miłosierdzia i rozwijanie badań teologicznych w dziedzinie teologii Miłosierdzia Bożego, czuwanie nad kultem Bożego Miłosierdzia i publikowanie materiałów dotyczących nabożeństwa do Bożego Miłosierdzia.

Międzynarodowa Akademia Bożego Miłosierdzia łączy przedstawicieli czcicieli Bożego Miłosierdzia ze wszystkich kontynentów. Przez swoje badania i publikacje pragnie służyć rozwijającemu się kultowi Bożego Miłosierdzia, ukazywać różne formy kultu i troszczyć się o jego poprawność teologiczną. Kard. Dziwisz zatwierdził Statut Akademii ad experimentum na 5 lat. Rektorem Akademii jest ks. prof. Jan Machniak z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

W trakcie uroczystości przez cały dzień pielgrzymi mogą skorzystać z sakramentu pojednania. Na terenie sanktuarium będzie spowiadało blisko 200 kapłanów. Ustawione zostały konfesjonały dla obcokrajowców i osób niesłyszących.

Na terenie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach mieści się klasztor Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. W okresie międzywojennym żyła i zmarła tutaj św. s. Faustyna Kowalska, przez którą Chrystus przekazał Kościołowi i światu orędzie o Bożym Miłosierdziu.

Bardzo dynamiczny rozwój kultu Miłosierdzia Bożego nastąpił po beatyfikacji siostry Faustyny 18 kwietnia 1993 r. i jej kanonizacji 30 kwietnia 2000 r., a także dzięki pielgrzymkom Jana Pawła II do Łagiewnik w latach 1997 i 2002. Na terenie sanktuarium powstał nowy kościół – bazylika, którą 17 sierpnia 2002 r. konsekrował Jan Paweł II. W tym też miejscu Papież zawierzył cały świat Miłosierdziu Bożemu.

Za: www.deon.pl

Franciszkanie z Wrocławia mają nowego prowincjała

W dniach od 10-14 IV 2012 w Górze Św. Anny (Dom Pielgrzyma) odbywa się 37. Kapituła Prowincjalna Prowincji św. Jadwigi Zakonu Braci Mniejszych. Na IX sesji plenarnej, 12 IV, ministrem prowincjalnym został wybrany o. Alan Tomasz Brzyski OFM, magister nowicjuszy w Borkach Wielkich, a wikariuszem prowincjalnym o. Albert Ireneusz Krzywański OFM, gwardian, proboszcz i kustosz Sanktuarium Matki Bożej Wambierzyckiej Królowej Rodzin w Wambierzycach.

Nowy prowincjał o. Alan Tomasz Brzyski OFM urodził się dnia 27 II 1977 w Głubczycach. Po wstąpieniu do Zakonu Braci Mniejszych, 9 II 2003 w mieście urodzenia złożył profesję uroczystą. Rok później ukończył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów we Wrocławiu i przyjął święcenia prezbiteratu 22 V 2004 w Nysie.

Po święceniach został wysłany do pracy w Franciszkańskim Duszpasterstwie Młodzieży i Powołań w Górze Św. Anny, gdzie pracował jako prowincjalny asystent Rodziny Młodzieży Franciszkańskiej i animator powołań. Od 2009 pełnił posługę magistra nowicjatu w Borkach Wielkich.

W roku 2009 obronił na Uniwersytecie Opolskim pracę doktorską z teologii dogmatycznej, na temat: „Teandryczny charakter powołania do wspólnoty. Studium teologiczno-antropologiczne na podstawie Pism św. Franciszka z Asyżu.

Na X sesji wybrano nowy zarząd prowincjalny. Definitorami zostali: o. Remigiusz Józef Gruca OFM, rektor Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów we Wrocławiu i prowincjalny sekretarz formacji i studiów, o. Flawian Józef Michali OFM, administrator parafii i kustosz Sanktuarium Trójcy Przenajświętszej w Góßweinstein (Niemcy), o. Jonasz Marian Pyka OFM, magister postulików w Kłodzku, br. Rafał Gorzołka OFM, dyrektor Kuchni Charytatywnej we Wrocławiu, i o. Jozue Grzegorz

Szymański OFM, duszpasterz młodzieży i powołań w Górze Św. Anny.

Wyborom przewodniczył o. Chryzostom Jarosław Fryc OFM, wizytator generalny i prezes Kapituły, prawnik, członek Prowincji św. Franciszka z Asyżu, zamieszkały w klasztorze braci mniejszych w Sinalunga (Włochy). Za: www.franciszkanie.com

Obchody 300-lecia erygowania Polskiej Prowincji Sióstr Miłosierdzia

To dzień, do którego nasza Prowincja przygotowywała się od 3 lat, Jubileusz 300-lecia erygowania Polskiej Prowincji Sióstr Miłosierdzia. W 2002 roku obchodziliśmy Jubileusz 350 lat przybycia pierwszych Sióstr Miłosierdzia z Paryża do Polski.

Trzy Siostry: S. Małgorzata Moreau, S. Magdalena Drugeon, S. Franciszka Douelle; wierne Chrystusowi, Głosicielowi Ewangelii Ubogim, wsparte błogosławieństwem św. Wincentego i św. Ludwika, prowadzone światłem i mocą Ducha Świętego stały się misją ziarna charyzmatu na polskiej ziemi. Bóg błogosławił, a ziarno wydawało błogosławiony owoc.

Po 60 latach, 31.03.1712 roku Przełożeni Generalni w Paryżu, ciesząc się tym owocowaniem, erygowali nową Prowincję, Prowincję Polską Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia z siedzibą w Warszawie. Powstająca Prowincja była znakiem prężności charyzmatu Założycieli, głębokiej misyjności Zgromadzenia oraz jego odważnego otwarcia na ówczesne potrzeby Kościoła i Ubogich. Powstaniu Prowincji towarzyszył entuzjazm Sióstr, modlitwa z nieba Świętego Wincentego i Świętej Ludwika oraz cicha nadzieja Kościoła i Ubogich w naszej Ojczyźnie.

300 rocznicę tego wydarzenia świętowaliśmy 31.03.2012 r. w Domu Prowincjalnym w Warszawie. Na obchody Jubileuszowe przybyli zaproszeni Goście: Ks. Bp Paweł Socha CM, Ks. Proboszcz Robert Berdychowski CM z Księżmi z Bazyliki Św. Krzyża, poprzednie Przełożone Prowincji, Siostry Wizytatorki: S. Łucja Kwietniewska, S. Bożena Długowska, S. Stanisława Kokosza, a także Siostry Przełożone oraz delegatki Wspólnot. Słowo wstępne skierowała do zebranych nowo mianowana Siostra Wizytatorka Marianna Leszczyńska, przedstawiając historię przybycia Sióstr Miłosierdzia do Polski i kolejne etapy rozwoju „misji polskiej”.

Punktem kulminacyjnym obchodów jubileuszowych była dziękczynna Eucharystia sprawowana pod przewodnictwem Ks.

Biskupa, w czasie której w darze ołtarza złożona została Księga Zobowiązań Jubileuszowych podjętych przez Wspólnoty Prowincji.

O godz. 15.00 uczestnicy wysłuchali jeszcze konferencji Ks. Biskupa na temat: „Piękno i aktualność wincentyńskiego charyzmatu dziś”. Pięknym dopełnieniem była też bardzo „wincentyńska” inscenizacja w wykonaniu Postulantek. Nieszpory z rozważaniem Ks. Dyrektora Kazimierza Małżeńskiego zakończyły dzisiejsze obchody, ale nie Jubileusz.

Świętujemy nadal... Polecamy się naszej Niepokalanej Matce i Św. Założycielom, prosząc Boga o moc i światło Ducha Św. dla wszystkich Sióstr Prowincji na drogach powołania i misji

Nowy zarząd Prowincji Warszawskiej kapucynów

Trzeciego dnia XXIII Kapituły Zwyczajnej Prowincji Warszawskiej Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, która odbywa się w Centrum Duchowości „Honoratianum” w Zakroczymiu, przeprowadzono wybory nowego zarządu prowincji.

12 kwietnia podczas dwóch przedpołudniowych sesji 60 braci delegatów miało za zadanie poprzez tajne głosowanie wybrać ministra prowincjalnego oraz czterech definitorów, w tym wikariusza prowincjalnego. Ministrem prowincjalnym został br. Andrzej Kiejza, wikariuszem prowincjalnym – br. Piotr Stasiński, zaś definitorami: br. Bogdan Augustyniak, br. Krzysztof Dudziak oraz br. Łukasz Woźniak. Porannej Eucharystii przewodniczył ustępujący z urzędu ministra prowincjalnego br. Marek Przeczewski, zaś słowo wygłosił br. Jacek Waligóra.

Podczas popołudniowych sesji swoje relacje zdali zaproszeni goście reprezentujący miejsca, w których posługują bracia z prowincji warszawskiej. Byli to: br. Paul Coleman z Anglii, br. August Koyen z Belgii, br. Oriano Granella z Turcji oraz br. Oscar Arnoldo Mendez Santos z Gwatemali. Głos zabrał również br. Jacek Waligóra z Prowincji Krakowskiej Kapucynów.

Pozostały czas sesji wykorzystano na omówienie problemów prowincji.

Br. Andrzej Kiejza OFM Cap - Urodził się 25 kwietnia 1963 roku w Niemodlinie (diec. opolska). Kapucyński habit przyjął 4 września 1982 roku, zaś pierwsze śluby w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Warszawskiej złożył 8 września 1983 roku. Profesję wieczystą złożył 10 stycznia 1988 roku, zaś święcenia kapłańskie 11 grudnia 1988 roku. W latach 1989-93 odbył specjalistyczne studia biblijne na Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie; po powrocie do Polski pełnił funkcje w prowincji zakonnej: był sekretarzem prowincjalnym, ojcem duchownym w seminarium, później jego wicerektorem. W 1998 roku obronił rozprawę doktorską i po tym pracował w Instytucie Nauk Biblijnych KUL prowadząc zajęcia z zakresu wstępu ogólnego do Pisma św. oraz Ewangelii synoptycznych i tradycji Janowej. W ostatnim czasie, przed wyborem na ministra prowincjalnego posługiwał w parafii pw. Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka z Asyżu na Poczekającej w Lublinie. Prowadził rekolekcje dla osób zakonnych, posługiwał w Domowym Kościele – małżeńskiej gałęzi Ruchu Światło-Życie. Od trzech lat w okresie Wielkanocy jeździ również z posługą duszpasterską do Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Za: www.kapucyni.pl

Nowa przełożona Warszawskiej Prowincji szarytek

Siostra Maria Marianna Leszczyńska została mianowaną nową przełożoną prowincjalną Warszawskiej Prowincji Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincenciego a Paulo /szarytki/.

Urodziła się 13 października 1960 r. w Pułtusku. Do Zgromadzenia wstąpiła 10 stycznia 1979 r. Śluby Święte złożyła 15 sierpnia 1984 r. W roku 1990 ukończyła studia magisterskie z teologii ogólnej na ATK w Warszawie.

W Zgromadzeniu pełniła posługę odpowiedzialną za formację w aspiracji i postula-

cie. W latach 1994-2003 pełniła funkcję sekretarki prowincjalnej, a następnie przez ostatnich 9 lat była asystentką Prowincji. Od 21.03.2012 r. pełni funkcję przełożonej prowincjalnej.

Śluby wieczyste u chrystusowców

Stało się już tradycją, że w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego młodzi chrystusowcy składają dożgonne śluby zakonne. Uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem przełożonego generalnego ks. Tomasza Sielickiego rozpoczęła się w kaplicy Domu Głównego i seminarium o godz. 10.30.

Dla siedmiu współbraci – sześciu kleryków z V roku i jednego brata zakonnego była to wyjątkowa chwila definitywnego wyboru Pana Boga i potwierdzenia kroczenia drogą powołania zakonnego na całe życie. W tym gronie, obok Polaków, jest jeden Białorusin i jeden Brazylijczyk – obydwaj z polskim pochodzeniem.

W tej podniosłej i radosnej uroczystości młodych chrystusowców otaczali modlitwą i życzliwością ich starsi i młodszy bracia oraz rodziny i przyjaciele. Mszę koncelebrowało 28 kapłanów, w większości chrystusowców – przełożeni, wychowawcy i wykładowcy seminarium i nowicjatu, mieszkańcy Domu Głównego i współbracia z innych domów zakonnych.

W homilii ks. Generał m.in. nawiązał do słów kard. Augusta Hlonda – założyciela naszego zgromadzenia zawartych w Ustawach Towarzystwa: „Wstąpiliśmy do zgromadzenia jedynie, aby się uświęcić. To jedyny nasz cel. Ta chęć uświęcenia nie powinna być ograniczona, ale zupełna, ofiarna. Jej powinniśmy poświęcić wszystkie siły, władze, bez targowania się, bez miary, bez wagi” i wskazał, że realizacja powołania zakonnego w Towarzystwie Chrystusowym ma być właśnie taka bezwarunkowa i zupełna: bez targowania się, bez miary. Do takiej postawy zachęcał współbraci składających zakonne śluby wieczyste.

Właściwy obrzęd profesji rozpoczął się po Ewangelii od prośby skierowanej przez przedstawiciela profesów do ks. Generała o przyjęcie ślubowania. Po homilii kandydaci do profesji wyrazili wolę złożenia dożgonnych ślubów zakonnych i ich realizacji w misji Towarzystwa Chrystusowego wśród Polonii. Właściwy akt profesji poprzedziła Litania do świętych. Następnie profesji wobec ks. Generała kolejno wypowiadali akt profesji i podpisany składali na ołtarzu. Po złożonych ślubach Przełożony Generalny odmówił specjalną uroczystą formułę błogosławieństwa. Na znak złożonej profesji współbracia otrzymali krzyż. Od kilku lat jest to replika krzyża wiszącego w naszej seminaryjnej kaplicy. Po Komunii Świętej wybrzmiało uroczyste *Te Deum laudamus* oraz słowa wdzięczności wobec Pana Boga, Towarzystwa Chrystu-

sowego i najbliższych wypowiedziane przez profesów. Za: www.chrystusowcy.pl

Początek wizytacji Prowincji dominikanów – generał przyjął śluby wieczyste 8 braci

Ośmiu braci dominikanów złożyło dziś w Krakowie profesję wieczystą na ręce generała Zakonu Kaznodziejskiego o. Bruno Cadoré. Uroczystej mszy św. przewodniczył prowincjał polskich dominikanów o. Krzysztof Popławski.

„U początku Zakonu św. Dominik poprosił swoich braci, by przyrzekli mu życie we wspólnocie i posłuszeństwo. Życie we wspólnocie i posłuszeństwo – oto jest treść ślubów wieczystych, które składacie w niedzielę miłosierdzia” – mówił do braci profesów o. Cadoré.

Była to pierwsza publiczna uroczystość z udziałem obecnego generała Zakonu Kaznodziejskiego podczas jego pobytu w Polsce. Przez najbliższy miesiąc w ramach wizytacji generalnej o. Cadoré odwiedzi klasztory i instytucje Polskiej Prowincji Zakonu Dominikanów.

Śluby wieczyste złożyli bracia studenci: Erik Ross, Jacek Szymczak, Tomasz Biłka, Paweł Koniarek, Tomasz Mikołajski, Marek Domeradzki i Paweł Pawlikowski, a także brat Fabian Stanisław, który pracuje jako zakrystian w klasztorze w Poznaniu.

Do Polskiej Prowincji Zakonu Dominikanów należy 450 braci. Śluby wieczyste, czyli obowiązujące na całe życie, składa się pod koniec piątego roku studiów, przed święceniami diakonatu. Bracia zakonnicy, którzy nie przyjmują święceń kapłańskich, składają profesję wieczystą po około pięciu latach pobytu w Zakonie.

Za: www.dominikanie.pl

Misjonarze Świętej Rodziny z całej Europy na spotkaniu w Polsce

W dniach od 11 do 14 kwietnia 2012 r. w Górcie Klasztornej, najstarszym miejscu objawienia Matki Bożej na ziemiach polskich (1079 r.), odbyło się spotkanie Przełożonych Prowincjalnych Misjonarzy Świętej Rodziny z regionu europejskiego.

W spotkaniu uczestniczyli Prowincjałowie i Wiceprowincjałowie wszystkich prowincji europejskich Misjonarzy Świętej Rodziny, tj.: francuskiej, hiszpańskiej, holenderskiej,

niemieckiej, polskiej i szwajcarskiej oraz przedstawiciele Zarządu Generalnego: Przełożony Generalny Ks. Edmund Michalski i Asystent Generalny Ks. Santiago Fernández del Campo. Polską Prowincję reprezentował Ks. Prowincjał Marian Kołodziejczyk oraz Wiceprowincjał Ks. Adam Sobczyk. Sekretarzem spotkania był Ks. Bogdan Mikutra.

Celem spotkania było przedstawienie sytuacji prowincji europejskich MSF i próba nakreślenia ich przyszłości. W trakcie spotkania omówiono również kwestię statusu współbraci, którzy z macierzystej prowincji trafiają na terytorium innej prowincji MSF. Ostatnim tematem była sprawa koordynacji działań, mających na celu przekazywanie pomocy materialnej do krajów misyjnych. Każda sesja rozpoczynała się od impulsu duchowego – krótkiej refleksji na temat Ewangelii.

Głównym problemem, który został poruszony w czasie spotkania był problem starzenia się prowincji i zmniejszania liczebności ich członków. Zastanawiano się, w jaki sposób zmienić struktury prowincji w sytuacji, gdy pozostaje już tylko jeden dom zakonny i niewielka liczba chorych i starszych współbraci – czy ze wszystkich starzejących się prowincji stworzyć jedną prowincję, czy quasi-prowincję, czy też nie łączyć prowincji, a ostatnia wspólnota danej prowincji ma zostać oddana bezpośrednio pod jurysdykcję Zarządu Generalnego. Większość opowiedziała się za tą ostatnią opcją, lecz decyzję pozostawiono przyszłej kapitule generalnej MSF w 2013 r. W związku z tym zastanawiano się również nad ewentualnymi zmianami Konstytucji Misjonarzy Świętej Rodziny i Dyrektorium Generalnego. Średnia wieku we wszystkich niemal prowincjach europejskich MSF, poza Prowincją Polską, przekracza 74 lata.

Stwierdzono, że problemem jest również kwestia zarządzania dobrami. Sytuacja jest o tyle skomplikowana, że prawo państwowe, choć jest to jedna Europa, to jednak w różnych krajach jest różne i często nie pozwala na zarządzanie własnością obco-krajowcom, nawet jeśli są to ludzie, którzy należą do tej samej rodziny zakonnej.

Liczebność w poszczególnych prowincjach przedstawia się następująco: Polska – 203, Niemcy – 65, Holandia – 34, Szwajcaria – 28, Hiszpania – 13, Francja – 11.

Niestety, także Prowincja Polska w ostatnich latach zaczęła odczuwać problemy związane ze spadkiem powołań: średnia wieku w przeciągu 5 lat wzrosła z 44 do 48 lat.

Kolejnym tematem spotkania była sprawa obecności współbraci z jednej prowincji na terenie innej prowincji, wynikająca np. z podejmowania studiów lub pracy duszpasterskiej. Przypomniano, że obowiązującym w tej materii jest punkt 074 Dyrektorium Generalnego, który został uaktualniony w czasie ostatniej kapituły generalnej w 2007 r., a który to zobowiązuje prowincjałów obu zainteresowanych prowincji do przygotowania umowy, określającej status danego współbrata; umowa ta musi być zatwierdzona przez Zarząd Generalny. Podkreślono, że celem tej umowy jest takie ustawienie spraw, aby żaden ze współbraci nie był wyobcowany z życia wspólnotowego, które jest podstawą życia zakonnego.

Sprawą równie ważną, dyskutowaną w czasie spotkania, była kwestia uregulowania zasad udzielania pomocy dla misjonarzy pracujących w krajach misyjnych i w związku z powyższym ustanowienia osoby odpowiedzialnej za koordynację tych działań. Potrzeba ta wynika z faktu, iż zdarzają się sytuacje, w których ten sam misjonarz zwraca się o pomoc do prokur misyjnych różnych prowincji i często pomoc trafia tylko do niego jednego, podczas gdy inni zostają tej pomocy pozbawieni. W związku z tym na chwilę obecną przypomniano, iż wszelkie prośby o pomoc misyjną winny być wpiern przedłożone do zatwierdzenia własnemu zarządowi prowincjalnemu, a następnie przesłane do prokur misyjnych, które tej pomocy mogą udzielić.

Spotkanie przebiegało w pełnej życzliwości, braterskiej atmosferze. Czwartek poświęcono na pielgrzymkę do grobu Św. Wojciecha w Gnieźnie, a następnie udano się do Kazimierza Biskupiego – siedziby Wyższego Seminarium Duchownego Misjonarzy Świętej Rodziny, gdzie prowincjałowie zostali podjęci obiadem, a także mieli okazję zwiedzić budynek seminarny, którym jest stary XVI wieczny pobernardyński klasztor (z 1514 r.). Przy tej okazji zwiedzili również muzeum misyjne i spotkali się z księżmi oraz klerykami i braćmi zakonnymi, należącymi do kazimierskiej wspólnoty MSF. Z Kazimierza Biskupiego prowincjałowie udali się do Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej, skąd powrócili do Matki Bożej Góreckiej w Górze Klasztornej.

Uczestnicy spotkania w dniu 14.04.2012 r. mieli także okazję uczestniczyć w Misterium Męki Pańskiej, które po raz ostatni w tym roku zostało wystawione przez mieszkańców tutejszej parafii. Rolę Jezusa odegrał misjonarz Świętej Rodziny Ks. Robert Ablewicz MSF. Mszy św. na rozpoczęcie Misterium przewodniczył i słowo Boże wygłosił Przełożony Generalny Mi-

sjonarzy Świętej Rodziny Ks. Edmund Michalski MSF.

W niedzielę na zakończenie tegorocznych przedstawień Misterium Męki Pańskiej Mszy św. dziękczynnej przewodniczył Ks. Robert Ablewicz MSF, odtwórca roli Jezusa, zaś Ks. Adam Sobczyk MSF – Wiceprowincjał, wygłosił słowo Boże. Mszę św. dziękczynną koncelebrowali przełożeni prowincjałowie prowincji europejskich. W tej Mszy uczestniczyli wszyscy aktorzy tegorocznego Misterium Męki Pańskiej w strojach, w których odgrywali swoje role w Misterium. Niedziela była ostatnim dniem spotkania prowincjałów europejskich Misjonarzy Świętej Rodziny. Ks. Bogdan Mikutra msf

Rodziny mariańskie na spotkaniu w Licheniu

Sanktuarium Maryjne w Licheniu gości od piątkowego wieczoru przeszło 150 członków rodzin księży i braci marianów z Prowincji Opatrzności Bożej (prowincji polskiej). Są wśród nich rodzice, rodzeństwo oraz inni krewni, którzy przyjechali z najbliższych zakątków Polski, by – w niektórych przypadkach – już po raz kilkunasty wziąć w udział w corocznym zjeździe rodzin marianów.

Prowincjalne Duszpasterstwo Młodzieży i Powołań - które jest organizatorem spotkania – przygotowało bogaty program. Wszystkich gromadzi codzienna Eucharystia w licheńskiej bazylice, której przewodniczą kolejno: przełożony licheńskiego domu zakonnego ks. Krzysztof Jędrzejewski MIC, kustosz sanktuarium ks. Wiktor Gumieny MIC oraz wikariusz prowincjalny ks. Eugeniusz Zarzeczny MIC. W piątek miała miejsce multimedialna prezentacja dotycząca historii oraz teraźniejszości zgromadzenia, połączona z możliwością zadawania pytań. W sobotę uczestnicy spotkania mieli m.in. możliwość zwiedzania z przewodnikiem Muzeum im. ks. Józefa Jarzębowskiego oraz wysłuchania koncertu muzyki religijnej.

Wśród uczestników spotkania są m.in. rodzice marianów pracujących w różnych krajach wchodzących w skład Prowincji Opatrzności Bożej oraz zakonników postępujących na innych kontynentach. Warto dodać, że wśród rodziców i krewnych różnych marianów przyjeżdżających na zjazdy rodzin, zawiązują się cenne znajo-

mości oraz przyjaźnie, a podczas spotkania panuje prawdziwie rodzinna atmosfera.

Za: www.marianie.pl

Organy na Jasnej Górze znowu brzmiały pełnym głosem

Zakończyła się renowacja organów wielkich bazyliki jasnogórskiej. Instrument odzyskał blask i nowe, doskonalsze brzmienie. Został również unowocześniony. Organy wielkie znajdują się na chórze w nawie głównej, nad wejściem do bazyliki. Całość prac wykonała Firma Organmistrzostwo Zdzisław Mollin. Wszystkie piszczałki prospektowe wykonała Firma Jarosława Ossowskiego. Nad przebiegiem prac czuwał prof. Jacek Kulig z Akademii Muzycznej w Krakowie, niegdyś organista w klasztorze paulińskim na Skałce w Krakowie oraz ze strony Jasnej Góry o. Sebastian Matecki, podprzeor klasztoru i pauliński organista.

„Trzeci etap i największy prac, bo są to organy wielkie, dobiegł końca. Pozostała mała kosmetyka, która będzie polegała na dostrojeniu, ponieważ w trakcie użytkowania może być taka potrzeba, bo instrument jest świeżo zmontowany. Dlatego będziemy mieli instrument pod opieką” – mówi Zdzisław Mollin. – Jest to wielki instrument, trzeci w Polsce w tej chwili, 105 głosów. Jest ogromny, potęża brzmienia, różnorodność barw. Na pewno nastąpiła tutaj duża zmiana w stosunku do instrumentu, który był do tej pory. Nastąpiła pewna

wymiana głosów oraz w głównej części instrumentu zmiana wiatrownic czyli tych urządzeń, które sterują piszczałkami. Został zmodernizowany stół gry, mamy teraz tutaj wiele możliwości rejestracji. Jest pamięć na 512 kombinacji, także organista ma też ułatwione zadanie, ponieważ może sobie wiele kombinacji wprogramować, do tej pory miał tylko cztery” – wspomina Zdzisław Mollin.

Prace intonacyjne trwały przez ponad pół roku w nocy, by nie zakłócać w ciągu dnia codziennego życia w sanktuarium. „Prace montażowe, w miarę ciche wykonywaliśmy w dzień między Mszami. Poza tym pozostawały tylko noce od ósmej wieczorem, czy dziewiętej po Apelu, aż do rana” – mówi Zdzisław Mollin.

„Jeśli chodzi o jasnogórski instrument, jest to obecnie trzeci pod względem wielkości instrument w Polsce po organach bazyliki w Licheniu i katedry we Wrocławiu. Jednakże wartościowanie organów nie zależy tylko i wyłącznie od ich wielkości. Organy jasnogórskie są instrumentem tak pomyślanym, aby dało się na nich wykonywać całą wielką literaturę organową, zwłaszcza literaturę organową epoki symfonizmu XIX i XX wieku” – informuje Jerzy Kukła, organista i jednocześnie organmistrz, który pracował przy renowacji organów jako konsultant przy ich brzmieniu i intonacji.

Organy wielkie powstały w latach 50-tych. Szafa organowa jest kopią XVIII-wiecznej szafy prospektu organowego instrumentu sporządzonego wówczas przez Horacego Caspariniego, organmistrza wrocławskiego. „W instrumentcie zostało wykorzystane wszystko to, co było dobre w organach dotychczas tutaj się znajdujących, natomiast zanulowano wszystkie błędy i niedogodności, które były związane również i z czasami, w których tamte organy powstawały. Wiadomo, że lata '50-te, '60-te nie były tak dobre dla polskiego budownictwa organowego. Nie mieliśmy dostępu do takich materiałów, i takich technologii, jak mamy dzisiaj, było to i tym ograniczone. Dzisiaj powstał instrument, który może chyba satysfakcjonować każdego muzyka” – mówi Jerzy Kukła.

W niedalekiej przyszłości zostanie wykonany i zamontowany dodatkowy stół gry w prezbiterium, za pomocą którego będzie można sterować organami małymi w prezbiterium oraz organami wielkimi w ich większej części. I odwrotnie, grając na

organach wielkich, można będzie sterować grą na organach w prezbiterium.

Za: www.jasnagora.com

Rekolekcje zakonne u duchaczy

„Jeśli współczesny kapłan się nie zatrzyma, to przepadnie” – powiedział w Bydgoszczy biskup pomocniczy diecezji płockiej Roman Marcinkowski. Hierarcha głosi rekolekcje zakonne dla członków Zgromadzenia Ducha Świętego, którzy przyjechali z różnych zakątków Polski.

Biskup podkreślił, że brak czasu na refleksję nad codziennością, która powinna być oparta o słowo samego Boga, może stać się dla kapłana powodem zagubienia w świecie, a także grozić utratą własnej tożsamości. – Wówczas kapłan nie będzie kontynuatorem zbawczego dzieła Jezusa. A świat dzisiaj postawił wiele spraw na głowie. Dlatego takich chwil wyciszenia potrzeba dla wszystkich, którzy chcą na swoje życie patrzeć w sposób głębszy. Bo pustka sprawi, że człowiek sam siebie zagubi, a w ostateczności zatraci – mówił.

Ojciec Andrzej Wichowski CSSp, przełożony polskiej prowincji Zgromadzenia Ducha Świętego, zwrócił uwagę na zagadnienie samego kapłaństwa, a także wierności w służbie Chrystusowi. – Chcemy powracać myślami do korzeni. Do tego klimatu ducha, który nas inspirował do jak najlepszego wypełniania drogi powołania. Człowiek przez lata czasami próbuje poprawiać Pana Boga, liturgię, narzucając swoje własne rozwiązania. Bywa, że sakramenty sprawujemy w pośpiechu, nie dostrzegając w nich Chrystusa. To jest najgorszy wróg, który może dopaść kapłana, wydawało by się rzetelnie pracującego i wykonującego swoje obowiązki – powiedział

Za: www.duchacze.pl

Wiadomości zagraniczne

Święto Miłosierdzia w sanktuarium marianów na Filipinach

Kilkanaście tysięcy wiernych z całych Filipin przybyło na wyspę Mindanao, gdzie

znajduje się największa w Azji figura Pana Jezusa Miłosiernego. U jej stóp o świcie sprawowano Eucharystię. Obchody zainicjowała rozpoczęta w Wielki Piątek nowenna do Bożego Miłosierdzia. „Najmoc-

niejszym akcentem święta były obłożone przez wiernych konfesjonały” – mówi rektor sanktuarium w El Salvador, ks. Jan Migacz MIC.

- W ciągu ostatniego tygodnia do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia przybywały naprawdę wielkie rzesze pielgrzymów, głównie po to, by skorzystać z sakramentu pojednania. Sami byśmy sobie z tym nie poradzili, ale pomogli nam kapłani z okolicy, w tym pracujący od lat na Filipinach sercanie. Muszę przyznać, że były to mocne spowiedzi, powroty do Boga po latach. Na Filipinach brakuje księży, są często przeciążeni obowiązkami i nie mają kiedy usiąść do konfesjonału. Spowiadaliśmy również w nocy – opowiada pracujący na Mindanao misjonarz ze Zgromadzenia Księży Marianów.

Eucharystię w Święto Bożego Miłosierdzia rozpoczęła się o świcie. O godz. 4:30 przewodniczył jej miejscowy ordynariusz abp Antonio Ledesma. W homilii nawiązał do tragedii, która w grudniu ubiegłego roku dotknęła tę filipińską wyspę. W wyniku tropikalnego tajfunu zginęło wówczas kilka tysięcy ludzi, a wielu straciło dach nad głową i wciąż mieszka w centrach ewakuacyjnych.

Biskup mówił w takim duchu, by nam pokazać, że mimo tej tragedii Bóg dotyka ludzkich serc, pomagając wydostać się także z psychicznego uciemnienia. Wskazał, że Bóg działa przez ludzi. Przytoczył przykłady ofiar tajfunu, które pokonały swą desperację i zrezygnowały z planowanego samobójstwa po tym, jak doświadczyły ludzkiej życzliwości – mówi ks. Migacz.

Jeszcze przed świętem Bożego Miłosierdzia do sanktuarium w El Salvador pielgrzymowały ofiary tajfunu. Ludzie ci przybyli, by dziękować Bogu za ocalenie. – Siedzieliśmy na dachu domu sąsiadów i przez kilka godzin non stop odmawialiśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego. W naszej okolicy przeżyły tylko dwie rodziny. Straciliśmy wszystko, dom i to, co mieliśmy, ale żyjemy – wspomina jeden z mężczyzn, którego rodzina się uratowała.

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego rozwija się na Filipinach dynamicznie od czasów drugiej wojny światowej. Stało się tak za sprawą obrazków drukowanych przez księży marianów w Narodowym Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Stockbridge w USA, które amerykańscy żołnierze zabrali ze sobą na Daleki Wschód. Kolejnymi misjonarzami byli filipińscy emigranci do USA, którzy przesyłali najbliższym nie tylko zarobione pieniądze, ale i materiały dotyczące Bożego Miłosierdzia. Za: **Radio Watykańskie**

Głosiciele Miłosierdzia Bożego na Madagaskarze

Polscy misjonarze są także pionierami w krzewieniu kultu Bożego Miłosierdzia na Madagaskarze. Są wśród nich kapłani posługujący w szpitalach, jak i prowadzący grupy modlitewne skupione wokół tej duchowości. Wśród misjonarzy Czerwonej Wyspy są m.in. werbiści, oblaci oraz misjonarze Świętej Rodziny.

O. Sawarski, jako kapelan w szpitalu Befelatanana w Antananarywie, od kilkunastu już lat prężnie rozwija dzieło apostołatu Bożego Miłosierdzia. Zaczął od wyremontowania szpitalnej kaplicy, którą poświęcił Siostrze Faustynie, której zostało powierzone przesłanie Jezusa Miłosiernego. Szpital jest miejscem, gdzie ludzie w wyjątkowy sposób powierzają się Bogu, szukając Jego zmiłowania. W krótkim czasie ta skromna kaplica stała się Centrum kultu Bożego Miłosierdzia na całą diecezję Antananarywy, wychodząc szeroko poza obręb szpitala...

Widząc ogromną otwartość Malgaszów na ideę kultu Bożego Miłosierdzia, a także będąc naocznym świadkiem jego nadzwyczajnej skuteczności w życiu wiernych, o. Henryk pragnie rozwinąć ten kult w wielu innych miejscach. Opierając się na prężnej grupie laikatu, polski misjonarz, poza codziennymi obowiązkami kapelana, osobiście podejmuje inicjatywy w wielu innych diecezjach, zakładając i animując grupy modlitewne skupione wokół idei Bożego Miłosierdzia. W ten sposób staje się krajowym moderatorem kultu Bożego Miłosierdzia na Madagaskarze i gorliwie kontynuuje swoją misję.

Kolejna inicjatywa o. Henryka to założenie zgromadzenia zakonnego związanego z kultem Jezusa Miłosiernego. W tej inicjatywie jest na początku drogi, ale już kilkunastu młodych Malgaszów zapukało do drzwi nowego zgromadzenia i kontynuuje wstępną formację.

Już kilka lat temu zrodziła się nowa tradycja, aby w Niedzielę Bożego Miłosierdzia organizować wielkie święto w kaplicy szpitalnej Befelatanana. Setki wiernych, szczególnie z diecezji Antananarywy, spieszy, aby wziąć udział w tej niecodziennej manifestacji wiary i zaufania Bogu bogatemu w miłosierdzie. Organizowana jest uroczysta Msza, koronka do Bożego Miłosierdzia, spowiedź i publiczne oddanie czci relikwii Apostołki Bożego Miłosierdzia, św. Faustynie.

W tym roku w uroczystościach bierze udział biskup pomocniczy diecezji Antananarywy, Jean de Dieu, otoczony wieloma kapłanami. Święto Bożego Miłosierdzia organizowane przez o. Henryka, jest też wyjątkową okazją do spotkania się wielu Polaków zamieszkujących Madagaskar, dla których wiara ojców jest cennym skarbem i dlatego zanieśli ją poza granice swojej ojczyzny. Za: **Radio Watykańskie**

Młodzi franciszkanie z Europy zdobyli Asyż

Trzystu młodych franciszkanów (nowicjuszy i kleryków) w dniu 11 kwietnia 2012 r. zostało uroczystie przyjętych przez kustosz Sacro Convento fra Giuseppe Piemontese, który podczas liturgii powitania zaprosił ich do przeżywania trojakiemu rodzaju 'nastawienia': Jesteśmy jedną rodziną złożoną z wielu Braci, którzy spotykają się przy rodzinnym Grobowcu (...), aby przysiąść kąpiel regenerującą siły i odradzającą świadomość własnych korzeni i początków.

Zachęcał ich ponadto – do szerszego spojrzenia sercem na wartość i znaczenie prowokacji, które św. Ojciec Franciszek Wam ponownie przypomina i zawiera. Wreszcie przekonywał, że To miejsce, ogłoszone przez papieża Grzegorza IX już w 1230 r. „Głową i Matką całego Zakonu”, jest łonem, wskrzeszającym bezustannie naszą przynależność do Jezusa za pośrednictwem odpustu zupełnego i codziennego, i stanowi punkt odniesienia dla naszej duchowości i naszego charyzmatu.

W spotkaniu zatytułowanym: „Tożsamość franciszkańska konwentalna w Europie: wyzwanie formacyjne dla młodych wychowanków” bierze udział więcej niż trzystu młodych zakonników (pomiędzy 18 a 30 rokiem życia) z czternastu różnych narodowości (Anglia, Chorwacja, Francja, Hiszpania, Liban, Malta, Niemcy, Polska, Rumunia, Rosja, Słowacja, Słowenia, Turcja, Włochy), którzy będą się zastanawiać nad franciszkańskim, europejskim doświadczeniem trzech jurysdykcji Zakonu, konferencji CEC, CEO, CIMP.

Program jest bardzo bogaty w różnego rodzaju elementy formacyjne, które pozwolą zastanowić się nad znaczeniem przesłania Biedaczyny, na drodze dziedzictwa wskazanego przez Międzynarodową Kapitułę Namiotów. Znajdziemy w nim świadectwa i prace w grupach na różne tematy: (kontemplacja, ubóstwo, braterstwo, minioritas i misja); pomogą one młodym franciszkanom w zrozumieniu daru życia wspólnotowego, wagi dzielenia się doświadczeniem i w przeżywaniu wzajemnego braterstwa. Za: www.ofmconv.org

U salezjanów zmiany organizacyjne w Regionie Europy Północnej

Z dniem 1 września tego roku Region Europa Północna powiększy się: Okręg Wschodni Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny zostanie kanonicz-

nie zniesiony. Placówki salezjańskie z terenu Ukrainy obrządku grekokatolickiego utworzą nowy okręg, pozostałe zostaną przyłączone do Inspektorii polskich.

W ostatnich miesiącach układ i przyszłość Okręgu Wschodniego znalazł się porządku obrad sesji plenarnych Rady Generalnej, co zwłaszcza miało miejsce w czasie dwóch ostatnich sesji. Po uważnym przeanalizowaniu sytuacji Inspektorii, Przełożony Generalny, za zgodą Rady Generalnej, wydał dwa dekryty.

Pierwszym – kanonicznie eryguje nowy Okręg Ukrainy obrządku grekokatolickiego pod wezwaniem „Maryi Wspomożycielki” z siedzibą we Lwowie (UKR). Delegatura, utworzona przez ks. Cháveza w dniu 24 stycznia 2005 r., została zainaugurowana 15 sierpnia tego samego roku, jako pierwsza delegatura, która nie była związana z danym obszarem, ale – z obrządkiem.

Poza siedzibą nowego okręgu, domu „Błogosławionego Filipa Rinaldiego”, do nowego okręgu będą należeć inne placówki znajdujące się we Lwowie: „Maryi Wspomożycielki”, „Św. Franciszka Salezego”, „Św. Jana Bosko” i „Lviv Vynnyky”.

Drugim dekretem zatwierdza kanoniczne zamknięcie Okręgu Wschodniego pw. Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, który został erygowany 8 grudnia 1993 r., i nakazuje przyłączenie tamtejszych placówek salezjańskich do Inspektorii polskich.

Salezjańskie domy na Ukrainie obrządku łacińskiego – Korostyshiv, Odessa i Pere-myshlany – zostaną przyłączone do Inspektorii Krakowskiej pw. św. Jacka (PLS); te znajdujące się na Białorusi – Baruny, Mińsk, Navayelnya i Smarhon – do Inspektorii Warszawskiej pw. św. Stanisława Kostki (PLE), zaś domy w Rosji – Moskwa, Oktiabrskiy i dwa w Sankt Petersburgu – do Inspektorii Pińskiej pw. św. Wojciecha (PLN).

Oba dekryty zaczną obowiązywać od 1 września tego roku. Reorganizacja Okręgu Wschodniego wchodzi w zakres działań operacyjnych, jakie zostały powierzone Przełożonemu Generalnemu i jego Radzie w ramach drugiego obszaru zadań związanych z Projektem Europa: nowe rozmieszczenie i reorganizacja placówek salezjańskich w Europie.

Za: www.infoans.org

Święty Franciszek patronem ... włoskich ministrów

Święty Franciszek z Asyżu, święty Augustyn i święta Barbara – to patroni ministrów rządu Mario Montiego. Takie są rezultaty sondażu, przeprowadzonego przez włoskich franciszkanów.

Z ankiety rozpisanej wśród członków rządu, złożonego z ekspertów i profesorów uniwersyteckich, wynika, iż na pierwszym miejscu znajduje się patron Włoch, święty Franciszek z Asyżu. Modli się do niego w ważnych momentach życia premier Mario Monti, który – jak wyjaśnił cytowany przez media – ceni tego świętego za jego „Kantyk stworzeń”, hymn na cześć życia. Świętego Franciszka z Asyżu czczą również minister ds. integracji i współpracy z zagranicą, znany katolicki działacz Andrea Riccardi, szef resortu oświaty Francesco Profumo, a także ministrowie ochrony środowiska Corrado Clini oraz rolnictwa – Mario Catania. Ci dwaj ostatni zwracają uwagę na to, że jest on patronem ekologów.

Minister rozwoju gospodarczego Corrado Passera wyznał, że zwraca się do świętego Augustyna, gdyż widzi w nim nie tylko jednego z największych myślicieli ludzkości, ale także kogoś, kto potrafił całkowicie zmienić swoje życie. Ceni w nim właśnie wolę zmian, które są najważniejszym celem obecnego rządu.

Minister obrony admirał Giampaolo Di Paola deklaruje się jako czciciel świętej Barbary, która we Włoszech jest patronką artylerzystów i saperów. Ale warto też zauważyć, że po włosku określenie „Santa Barbara” jest synonimem arsenału. Szef dyplomacji Giulio Terzi uważa za swego patrona świętego Łukasza, a minister kultury Lorenzo Ornaghi czci świętego Wawrzyńca.

Minister sprawiedliwości Paola Severino zawiera się Matce Bożej z Pompejów. Minister pracy i polityki społecznej Elsa Fornero uważa za swego patrona świętego Karola Boromeusza, oświeconego arcybiskupa Mediolanu, arystokraty oddanego biednym.

Tylko jeden minister w rządzie Mario Montiego, szef resortu ds. regionów Fabrizio Barca zadeklarował się w ankiecie jako niewierzący.

Za: www.deon.pl

Misterium Męki Pańskiej w Pariacoto, miejscu śmierci polskich misjonarzy

Jak bardzo uniwersalna jest prawda o życiu, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa mogliśmy się przekonać kolejny raz, przeżywając Misterium Męki Pańskiej – pierwsze takie w Pariacoto – relacjonuje o. Rafał Dryjański.

Mieszkańcy Pariacoto w Peru w Wielki Piątek po raz pierwszy mogli uczestniczyć w Misterium Męki Pańskiej. Odbłyto się ono

na ulicach miasta gromadząc wiele osób – nie tylko katolików, ale również i wiernych z innych kościołów protestanckich.

Dzięki zaangażowaniu wielu osób, starszych i młodszych, przedsięwzięcie przyniosło liczne owoce pogłębienia wiary, u niektórych zrodzenia się wewnętrznego duchowego niepokoju, który prowadzi do stawiania pytań a wiarę. Przedstawienie bardzo przeżywali najmłodszy widzowie. Śledząc ostatnie momenty życia Chrystusa, zadawali bardzo wiele pytań o to co się dokonywało w czasie prawdziwej drogi krzyżowej.

Misterium zostało przygotowane przez Municipalidad (Urząd Gminny), profesora od religii ze szkoły średniej wraz z uczniami i Parafię „Señor de Mayo”.

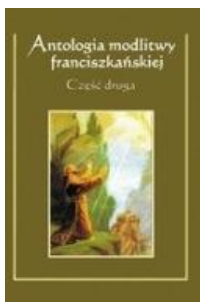
Ale samo Misterium i wydarzenia Wielkiego Piątku to przecież nie całe Święta Wielkanocne. Dla misjonarzy czas wyteżonej pracy rozpoczął się już w Niedziele Palmową: msze św. z procesjami z palmami dwóch zakonników – o. Rafał i o. Stanisław – odprawili w sześciu kaplicach dojazdowych. W Wielki Poniedziałek odwiedzali chorych udzielając im sakramentów: pokuty, namaszczenia chorych i eucharystii. W Wielką Środę wraz z reprezentacją katechistów i młodzieży uczestniczyli w mszy Krzyżma Świętego w katedrze w Chimbo-te. Uroczystościom, które zgromadziły licznych wiernych i duchownych z całej diecezji, przewodniczył bp. Angel Francisco Simon Piorno.

Liturgię Triduum Paschalnego w tym roku franciszkańscy misjonarze celebrowali w siedmiu większych wioskach (Jahua i Cachipampa – 600 m.n.p.m, Yutan – 800 m.n.p.m, Pariacoto – 1200 m.n.p.m, Cochabamba – 2100 m.n.p.m, Pampas Grande i Cunco – 3600 m.n.p.m). Udało się tego dokonać dzięki pomocy o. Vincentego i o. dk. Marcina, którzy powędrowali do najbardziej odległych wiosek (Pampas Grande i Cunco).

Przy okazji spotkań z wiernymi zakonnicy życzyli im, aby Chrystus Zmartwychwstały napelniał wszystkich radością wypływającą z tak ważnych wydarzeń historii zbawienia i prosili Boga, żeby tak jak u apostołów, także w ich sercach zrodził się zapał dawania świadectwa o tym co widzieli i w co uwierzyli. Za: www.zakonfranciszkanow.pl

ANTOLOGIA MODLITWY FRANCISZKASKIEJ

Cz. II

Antologia zawiera teksty modlitw ponad 30 autorów, począwszy od XIII a skończywszy na XXI stulecia. Są wśród nich: św. Kinga, klaryska, bł. Jan Duns Szkot, św. Kamila Baptysta Varano, klaryska,

którą kanonizował papież Benedykt XVI, Franciszek z Osuny, autor słynnego „Trzeciego abecadła duchowego”, na którym uczyła się modlitwy św. Teresa z Avila, Doktor Kościoła, bł. Marek z Aviano, kapucyn, kapelan króla polskiego Jana III Sobieskiego, Sługa Boży Gabrielle Maria Allegra, tłumacz Pisma Świętego na język chiński, a także bł. Sancja Szymowiak, serafitka, Anzelm Grün, benedyktyn, jeden

z najpoczytniejszych współczesnych pisarzy religijnych i ks. Jan Twardowski.

Ojciec prowincjał dr Filemon Janka w słowie wstępnym wyraził życzenie, „by przedstawione w [Antologii] modlitwy posłużyły jako wzniosły środek do kontaktowania się czytelników ze swoim Stwórcą”. Książka jest do nabycia w poznańskim klasztorze franciszkanów przy ul. Garbary 22
Za: www.franciszkanie.net

Zapowiedzi wydarzeń

Sesja formacyjna u jezuitów: Współczesne wyzwania formacji kapłańskiej i zakonnej

Szkoła Formatorów, działająca przy Akademii *Ignatianum* w Krakowie, organizuje **21 kwietnia 2012 r.** otwartą Sesję Formacyjną poświęconą problematyce formacji kapłańskiej i zakonnej: **Współczesne wyzwania formacji kapłańskiej i zakonnej**

Sesję poprowadzi ks. prof. dr Hans Zollner SJ z Instytutu Psychologii Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie. Ksiądz Hans Zollner jest niemieckim jezuitą, psychologiem i psychoterapeutą. W swoich pismach i wykładach podejmuje problematykę duchowości i psychologii powołania. Od 2003 r. jest wykładowcą w Instytucie Psychologii Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie. Od 2010 r. jest również dziekanem Instytutu oraz prorektorem Uniwersytetu Gregoriańskiego

Część I: 9.00 – 12.30

- Prezentacja książki: *Ku uzdrowieniu i odnowie Kościoła*, WAM, Kraków 2012.
- Formacja do wolności wewnętrznej.

11.30 - Msza święta w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa, której będzie przewodniczył i homilię wygłosi Ks. Arcybiskup Celestino Migliore, Nuncjusz Apostolski w Polsce.

Część II: 14.00 – 17.00

- Formacja do życia w celibacie.
- Dyskusja panelowa.

Sesja odbędzie się w Auli wielkiej im. Ks. Grzegorza Piramowicza SJ Akademii *Ignatianum* w Krakowie przy ul. Kopernika 26.m Bardzo serdecznie zapraszam na Sesję, zwłaszcza Przełożonych i Formatorów, a także osoby formowane. Z Bogiem.
ks. dr Krzysztof Dyrek SJ
Dyrektor Szkoły Formatorów

Symposium misjologiczne w Pieniężnie

Początki doktrynalne misji” to tytuł sympozjum misjologicznego, które odbędzie się w dniach 21-22 kwietnia w Misyjnym Seminarium Duchownym w Pieniężnie.

Prelekcje odbędą się w 5 sesjach. W gronie zaproszonych gości znaleźli się między innymi: ks. prof. J. Różański i ks. prof. Leon Nieścior z Warszawy, ks. dr hab. Stanisław Strękowski i ks. dr Dariusz Za-

lewski z Ełku, ks. prof. Jan Wiśniewski, ks. dr Z. Kieliszek i ks. dr S. Małkowski z Olsztyna i wielu innych, w tym liczni werbiści z Pieniężna, Warszawy, Lublina.

Tematy prelekcji obejmują zagadnienia misjologiczne, historyczne, doktrynalne, filozoficzne, biblijne czy psychologiczne działalności misyjnej Kościoła. I tak np. ks. dr P. Sokołowski zastanowi się nad „Próba redefiniowania pojęcia misji”, ks. dr W. Kluj przedstawi „Misję *inter gentes*” jako azjatycką próbę uwspółcześnienia „Misji *ad gentes*”, ks. prof. Leon Nieścior przybliży „Misje u Apostolskich Ojców Kościoła”, zaś ks. dr Damina Cichy „Misje u Ojców Złotego Wieku Patrystyki”.

Z kolei ks. dr Z. Kieliszek przedstawi referat pt. „Filozoficzne argumenty za istnieniem Boga a chrześcijańska koncepcja Boga”, ks. dr Michał Studnik spróbuje zanalizować „Altruizm jako psychologiczną podstawę misji”, ks. dr Szczepan Szpyra scharakteryzuje „Adresatów misji w Nowym Testamencie” a ks. prof. Sylwester Kasprzak porówna „Pogaństwo i chrześcijaństwo w prawie rzymskim okresu dominatu”. Więcej informacji na stronie Seminarium Misyjnego w Pieniężnie: www.seminarium.org.p

ŚP. O. BONAWENTURA JERZY GÓRSKI (1928-2012) OFMConv

ŚP. Ojciec Bonawentura Jerzy Odon Górski, profes wieczysty i kapłan Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, jubilat w Zakonie, zmarł dnia 10 kwietnia 2012 r. w szpitalu w Grodzisku Mazowieckim, w wieku 83 lat, przeżywszy 66 lat w Zakonie i 58 lat w kapłaństwie.

Urodził się 18 listopada 1928 r. w Warszawie, jako syn Jana i Stanisławy z domu Jarzyna. Na chrzcie świętym, udzielonym w parafii św. Andrzeja w Warszawie, otrzymał imiona Jerzy Odon. Miał jedną siostrę i jednego brata. Szkołę powszechną ukończył w Szymanowie w 1941 r. Dnia 2 lutego 1945 r. wstąpił do Zakonu i rozpoczął nowicjat w Niepokalanowie, pod kierunkiem magistra o. Artura Zapaśnika, otrzymując imię zakonne Bonawentura. Pierwszą profesję zakonną złożył 3 lutego 1946 r. na ręce Prowincjała o. Hadriana Leduchowskiego. Po ukończeniu nowicjatu kontynuował naukę w Małym Seminarium w Niepokalanowie, wieńcząc ją egzaminem maturalnym. W latach 1948-1950 studiował w Gnieźnie filozofię, tam również złożył śluby wieczyste 8 kwietnia 1950 r. na ręce o. Zefiryne Włodarczyka. Następnie w latach 1950-1953 odbył studia teologiczne w WSD OO. Franciszkanów w Krakowie, gdzie otrzymał święcenia kapłańskie 29 czerwca 1953 r. z rąk ks. bp Franciszka Jopa.

Po święceniach kapłańskich podjął studia teologiczne na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W roku 1956 został przeniesiony do Gniezna, gdzie sprawował funkcję wykładowcy w Kolegium Filozoficznym OO. Franciszkanów oraz szkolnego katechety w parafii. Od roku 1957 przez dwa lata pracował jako wikariusz parafii i katecheta w Darłowie. W latach 1959-1961

kontynuował studia z zakresu historii Kościoła na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, pełniąc od roku 1960 obowiązki przełożonego studentów należących do prowincji warszawskiej.

Po zakończeniu studiów w roku 1961 pracował jako duszpasterz, katecheta i rekolekcyjista w następujących klasztorach: w Łęborgu (1961-1963), w Kaliszu (1963-1965), w Koszalinie (1965-1968) – gdzie pełnił funkcję Przełożonego domu, w Poznaniu (1968-1971), w Warszawie (1971-1974), w Łodzi-Łagiewnikach (1974-1976), w Poznaniu (1976-1977), w Wyszogrodzie (1977-1979), w Łodzi, ul. Krasickiego (1979-1981), w Warszawie (1981-1984). Uchwałą Kapituły Prowincjalnej z dnia 12 sierpnia 1983 r. o. Bonawentura otrzymał obowiązek Kustosza Kapitulnego.

Następnie pracował duszpastersko, głównie jako rekolekcyjista i misjonarz ludowy

w następujących klasztorach: w Łodzi-Łagiewnikach (1984-1992), w Skarżysku-Kamiennej (1992-1995), w Łodzi, ul. Krećcia (1995-1996) z jednoczesnym zamieszkaniem w Łodzi, ul. Krasickiego, a od 31 sierpnia 1996 r. aż do śmierci przebywał w Niepokalanowie. Dnia 3 lutego 1996 r. obchodził złoty jubileusz życia zakonnego, zaś 29 czerwca 2003 r. złoty jubileusz kapłaństwa, który przeżywał we wspólnocie z wielką wdzięcznością Panu Bogu za udział w kapłaństwie Jezusa Chrystusa.

O. Bonawentura bardzo szybko zastąpił jako wytrawny kaznodzieja i ceniony misjonarz ludowy. Był zapraszany niezliczoną ilość razy do prowadzenia misji ludowych, rekolekcji adwentowych i wielkopostnych, rekolekcji zamkniętych, rekolekcji i dni skupienia dla zgromadzeń męskich i żeńskich oraz wygłaszania kazań odpustowych. W liście z 7 września 1988 r. tak pisał do O. Prowincjała Mariusza Paczóskego: „Z uczuciami głębokiej i szczerej wdzięczności pragnę podziękować za to, że przed laty zlecił mi Ojciec Prowincjał dziedzinę rekolekcji. Od tamtej chwili minęło siedemnaście lat, a dziś zakończyła się pięćsetna seria, w której uczestniczyłem dzięki Ojcu Prowincjałowi... Proszę o pamięć przed Bogiem, abym innych pociągając, sam nie został odrzucony”.

Pogrzeb o. Bonawentury odbędzie się 16.04.2012 r. (poniedziałek) w Niepokalanowie: o godz. 10.45 wyprowadzenie z kaplicy-Sanktuarium Św. Maksymiliana, następnie o godz. 11.00 Msza św. w Bazylice Mniejszej. O. Dariusz Myszk OFMConv

ŚP. O. JAN HOCHOŁOWSKI (1935-2012) OFMConv

W piątek, 13 kwietnia w godzinach przedpołudniowych zmarł o. Jan Hochołowski z naszej wspólnoty franciszkańskiej w Legnicy.

Miał 77 lat. Przeżył 61 lat w Zako-

nie św. Franciszka i 52 lata w kapłaństwie. W latach sześćdziesiątych i przez ostatnie dwanaście lat pracował w Legnicy. Przyjmujemy tę śmierć naszego śp. Brata w duchu paschalnym i powierzamy go Bożemu Miłosierdziu, a Was prosimy o modlitwę w jego intencji.

Uroczystości pogrzebowe śp. o. Jana odbędą się we czwartek, 19 kwietnia. O godz. 10.00 w kościele odbędą się modli-

ty stacji w domu zmarłego, o godz. 11.30 Różaniec, a następnie o godz. 12.00 Msza święta w intencji Zmarłego, po której ciało zostanie przewiezione na Cmentarz Komunalny i złożone w zakonnym grobowcu. Dla wiernych zostanie podstawiony specjalny autobus, którym będzie można przejechać na cmentarz i powrócić po ceremonii pogrzebowej. O. Piotr Bielenin OFMConv

FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYKONNEJ INFORMUJE,

że od dnia 1 kwietnia 2012 r. można korzystać z kart rabatowych E-PRUF do aptek „Dbam o zdrowie”. W związku ze zmianami w ustawie farmaceutycznej rabaty będą obowiązywać na leki bez recepty oraz na leki na receptę, które nie podlegają refundacji. Dotychczasowe karty będą systematycznie wymieniane na karty nowego typu, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Z poważaniem
Jolanta Dembowska

Forum Współpracy Międzypakonnej
ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków
tel.: 0048 12 688 52 58
tel. kom.: 502 155 829
fax: 0048 12 259 50 25
e-mail: jolanta@forumwm.pl
www.forumwm.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce